מחטבו ארחלך יעקב משבטי ישראל בנחלים
נטיבנות עליהר באהלים נטע יהוה כארזים עלי
מים יזלו מים מדליו וזרעו במים רבים ויהי מאגג
מלכותו ונשא מלכתו אל מוצאו אל מצרים כתועפת
ראם לו יאכל גוים צריו ועצמותיהם יגרם וחציו ימחץ
כרע שכב כאריה וכלביא מי יקימנו מברכיך ברוך
וארריך ארור ויחר אף בלק אל בלעם ויספק את
כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב איביך קראתיך והנה
ברכת ברך זה שלש פעמים ועתה ברח לך אל
מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך יהוה
מכבוד ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיך
אשר שלחת אלי דברתי לאמר אם יתן לי בלק
מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה
לעשות טובה או רעה מלבי אשר ידבר יהוה אתו
אדברו עתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר
יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים וישא משלו
ויאמר נאם בלעם בן בעור ונאם הגבר שתם העין
נאם שמע אמרי אל ודעת עליון מחזה שדי
יחזה נפל וגלוי עינים אראנו ולא עתה אשורנו ולא
קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ
פאתי מואב וקרקר כל בני שת והיה אדום ירשה
והיה ירשה שעיר איביו וישראל עשה חיל ורדה
מיעקב והאביד שריד מעיר ויראה את עמלק וישא
משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי
אבד וירא את הקיני וישא משלו ויאמר איתן
מושבך ושים בסלע קנך כי אם יהיה לבער קין עד
מה אשור תשכך וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה
משמו אל וצים מידי כתים ועני אשור ועני עבר וגם
הוא עדי אבד ויקם בלעם וילך וישב למקמו וגם
בלק הלך לדרכו
וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות
מואב ותקראן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם
וישתחוו לאלהיהן ויצמד ישראל לבעל פעור
ויחר אף יהוה בישראל ויאמר יהוה אל משה קח
את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגד השמש
וישב חרון אף יהוה מישראל ויאמר משה אל
שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל
פעור והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו
את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל
והמה בכים פתח אהל מועד ויראה פינחס בן אלעזר
בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו
ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידקר את שניהם
את איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר
המגפה מעל בני ישראל ויהיו המתים במגפה
ארבעה ועשרים אלף

בלק את בלעם ויעלהו במות בעל ויראה משם קצה
העם ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים
ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם
פר ואיל במזבח ויאמר בלעם לבלק התיצב
עלתך ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי והדבר מה
יראני והגדתי לך וילך שפי ויקר אלהים אל בלעם
ויאמר אליו את שבעת המזבחת ערכתי ואעל פר
ואיל במזבח וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר
שוב אל בלק ובה תדבר וישב אליו והנה נצב על
עלתו הוא וכל שרי מואב וישא משלו ויאמר מן
ארם ינחני בלק מלך מואב מהרי קדם לכה ארה
לי יעקב ולכה זעם לא קבו
אל ומה אזעם לא עם יתעב לא אשורנו צרים אראנו
ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים לא
יתחשב מי מנה עפר יעקב ומספר אחר רבעי ישראל
תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמוהו ויאמר
בלק אל בלעם מה עשית לי קחתיך לאיבי לקרב
והנה ברכת ברך ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה
בפי אתו אשמר לדבר ויאמר אליו בלק אל נא אתי אל
מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה וכלו לא
תראה וקבנו לי משם ויקחהו שדה צפים אל ראש הפסגה
ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח ויאמר אל בלק
התיצבה על עלתך ואנכי אקרה כה ויקר יהוה אל בלעם
וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר ויבא אליו והנו
נצב על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו מה דבר יהוה
אש אשה ויאמר
אולי יישר בעיני
ראש הפעור הש
מה שבעה מזבחת
ויעשה כאש
מטוב בעיני יהוה
נחשים וישת
שכן לשבטיו
נאם בלעם בן
אמרי אל